

2017.10.25 Stanisław Tymiński laudacja

Laudacja Barbary Bakalarskiej dla Pana Stanisława Tymińskiego.

Szanowny Panie Stanisławie,
Szanowne Koleżanki i Koledzy,

Przypadł mi w udziale wielki zaszczyt, a równocześnie przyjemność przedstawienia Państwu sylwetki Pana Stanisława Tymińskiego, którego Klub Seniora przy Oddziale Warszawskim PIBR postanowił powołać do Łoży Seniora.

Pana Stanisława poznałam ponad 40 lat temu, gdy po studiach dostałam nakaz pracy do Ministerstwa Finansów.

Niewiele jest osób, które całe życie zawodowe związały z jedną instytucją.
Pan Stanisław jest jedną z tych osób.

Pan Stanisław rozpoczął pracę zawodową w Ministerstwie Finansów 15 listopada 1950 roku zaczynając od stanowiska referenta, a zakończył po 40 latach, 28 marca 1991 roku, przechodząc na emeryturę ze stanowiska dyrektora Departamentu Budżetu Państwa.

W Ministerstwie Finansów, Pan Stanisław zajmował się finansowaniem szeroko pojętej sfery budżetowej, tworzył Budżet Państwa, wykonywał go i sporządzał sprawozdanie z wykonania Budżetu Państwa.

Praca w Ministerstwie Finansów jest specyficzna. Należy stworzyć ustawę i przepisy wykonawcze do niej, a następnie wdrożyć w życie.

Pan Stanisław tworzył ustawy regulujące system finansowy państwa - ustawę Prawo Budżetowe, roczne ustawy budżetowe oraz ustawy regulujące systemy finansowe jednostek sfery budżetowej, a więc między innymi jednostek budżetowych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych, szkół wyższych, jednostek zdrowia, jednostek kultury, jednostek badawczych, naukowych, jednostek finansujących emerytury i renty.

Sporządzał sprawozdania z wykonania Budżetu Państwa, które zatwierdzał Parlament i które stanowiły podstawę udzielenia absolutorium poszczególnym rządóm.

W czasie, gdy rozpoczęłam pracę w Ministerstwie Finansów, Pan Stanisław był już wysokim rangą pracownikiem Ministerstwa Finansów. Ja pracowałam w tamtym czasie w Departamencie Rachunkowości i zajmowałam się tworzeniem systemu rachunkowości dla budżetów i jednostek sfery budżetowej zwanych obecnie jednostkami sektora finansów publicznych.

Z tego względu ściśle współpracowałam z Panem Stanisławem. Jego szeroka wiedza o systemie budżetowym, wysoka kultura osobista, sprawiały, że współpraca z Panem Stanisławem stanowiła wielką przyjemność i zawsze rozwijała moją wiedzę zawodową.

Pan Stanisław był bardzo ceniony przez kierownictwo Ministerstwa oraz współpracowników. Z jego zdaniem, czy oceną wszyscy się liczyli. Jego odejście na emeryturę stanowiło, na długo, dużą stratę dla Ministerstwa Finansów.

W czasie, gdy Pan Stanisław odchodził na emeryturę powstał zawód biegłego rewidenta i nasz samorząd zawodowy Krajowa Izba Biegłych Rewidentów. Pan Stanisław w każdym roku badał sprawozdania finansowe na własny rachunek lub na zlecenie podmiotu uprawnionego do badania. Na długo związał się ze spółką Stowarzyszenia Księgowych Finans-Servis.

Jednocześnie przez 14 lat był członkiem Komisji Egzaminacyjnej dla biegłych rewidentów przy Krajowej Izbie Biegłych Rewidentów pełniąc funkcję sekretarza tej Komisji.

Przez jedną kadencję miałam przyjemność pracować z Panem Stanisławem w tej Komisji. Zawsze bardzo życzliwie podchodził do zdających, z wielkim spokojem łagodził ich stres związany z egzaminem.

Pan Stanisław za swoje zasługi zawodowe został odznaczony najwyższymi odznaczeniami państwowymi, resortowymi oraz organizacyjnymi.

Na 10 - lecie istnienia KIBR, Prezydent RP, w dniu 7 czerwca 2002 roku, odznaczył Pana Stanisława Krzyżem Komandorskim Orderu Odroczenia Polski za wkład pracy w rozwój naszego samorządu zawodowego biegłych rewidentów.

Dzisiaj Pan Stanisław przestał wykonywać zawód biegłego rewidenta, ale nadal jest członkiem samorządu, figuruje w rejestrze pod numerem 4193 i aktywnie uczestniczy w pracach Klubu Seniora przy Oddziale Warszawskim Polskiej Izby Biegłych Rewidentów.

W imieniu swoim oraz Koleżanek i Kolegów życzę Panu Panie Stanisławie długich lat życia, zdrowia, szczęścia i spokoju oraz proszę o dalszą współpracę w Klubie Seniora naszego Oddziału.